

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۰۹ مارچ ۲۰۱۳

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۹۷)

«خوکدانی»^۱ سال سوم، دوره شانزدهم کار غارت توده ها را آغاز کرد

در جوامعی که استعمار در تار و پود آن ریشه دوانده باشد، قوای سه گانه آن کشور ها به نام و سمبولیک بوده، هیچ حرکتی را بدون اجازه استعمارگران انجام داده نمی توانند. نمونه بارز این نوع کشور ها افغانستان اشغالی است. امروز قوای مقننه، قضائیه و اجرائیه دولت پوشالی کابل به عروسک های کوکی شباهت دارند که تار های حرکی آنها به دست باداران خارجی شان بوده، هر حرکتی را با ریتم صدای استعمار هماهنگ نموده و مطابق خواست استعمارگران عمل می نمایند.

سال سوم دوره شانزدهم «خوکدانی» یکبار دیگر در حالی به تاریخ شانزدهم حوت ۱۳۹۱ به کار غارت توده ها، آغاز می نماید که کشور ما کماکان در دستان خونریز اشغالگران گیر کرده و هیچ روزنه امیدی برای رهائی کشور از چنگال خونین استعمار دیده نمی شود.

از چند روز به اینطرف سرک های منتهی به «خوکدانی» مسدود بوده و رفت و آمد ساکنان محل و عابرین اکیداً از نزدیکی محل برگزاری، ممنوع گردیده، تا جایی که حتی تعداد زیادی از خانه ها در چهار اطراف «خوکدانی» از طرف اردو، پولیس و امنیت نا ملی دولت پوشالی محاصره و مهر و لاک گردیده است.

در روز آغاز به کار این دوره، تمامی جواسیس، جنایتکاران، خابنین ملی، نوکران استعمار و مهمانان ناخوانده خارجی گردهم آمده بودند تا یک بار دیگر «شیر» استعمار زنگ چور و غارت طبقات زحمتکش و ستمدیده کشور را به صدا در آورد.

در آغاز رئیس «خوکدانی» بعد از چاپلوسی، از فساد اداری و تروریزم «نالیید» و گفت که «مبارزه» علیه این دو پدیده به مراحل جدی خود رسیده است، در حالی که توده ها نیک می دانند که تمامی مفسدان درجه یک دولت پوشالی امروز همه در زیر یک سقف جمع گردیده و باید جواب وطنفروشی ها، خیانت ها و جنایات خود را در فردای انقلاب پس بدهند.

^۱ - «خوکدانی» از طرف لنین رهبر پرولتاریای جهان، به پارلمان دولت تزاری در روسیه به کار می رفت.

سر دسته دولت پوشالی که مثل همیشه با ژست های مسخره، تا توانست لاف زد و «مستقل» بودن خود را از طریق پخش مستقیم تلویزیونی، به رخ توده های ستمدیده کشور کشاند، اما خلق رنج‌دیده کشور ما در نوکری و سر سپردگی او به اشغالگران کوچکترین شک و شبهه ای ندارد.

جالب ترین نکته اینجاست که چون اکثر اعضای خوکدانی در رخصتی ها به دویی و سایر کشور ها برای عیش و نوش سفر کرده بودند، و حال با جیب های خالی برگشته اند، یکی از اولویت های کاری خود را استیضاح وزیران پیش کشیده تا با تهدید و ارعاب، وزیرکان دولت پوشالی را وادار نمایند تا دستی به جیب های پر خود بزنند تا بلکه بتوانند رأی اعتماد را از این غارتگران توده ها به دست آورند.

در روز افتتاح، هیچ عضوی از اعضای «خوکدانی» غیر حاضر نبود، اما در روز های آینده زیادهترین چوکی ها در جریان جلسات علنی خالی می شوند و اعضای «خوکدانی» سرگردان معامله گری ها و پول در آوردن های خود می باشند، اما احتمالاً روز های استیضاح وزیرکان، از این قاعده مستثنی است.

معمار استعمار (سپنتا) حرف های گنده تر از دهان خود می زند

گفته های اخیر ظاهر اشرفی رئیس شورای نابخردان پاکستان در رابطه به جایز بودن حملات انتحاری در افغانستان، در این روز ها یکی از موضوعات داغ در رسانه های افغانستان گردیده و از هر گوشه و کنار «آگاهان» امور در این زمینه ابراز نظر کرده اند. بعضی ها این جرثومه را عامل سازمان جاسوسی پاکستان، بعضی ها او را مریض روانی و برخی دیگر او را یکی از دشمنان قسم خورده مردم افغانستان می شمارند. این که اشرفی کی است و چه گفته و چرا گفته، تبصره های ضد و نقیض زیادی روی آن شده و ضرورت به تکرار آن دیده نمی شود. مطمئناً اشغالگران و دست پرورده های منطقه بی آنها هر از گاهی برای تداوم استعمار کشور ما حرف هائی را سر هم بندی نموده و به خورد ستمدیدگان و طبقات تهیدست کشور ما می دهند تا حضور اشغال را در ذهن های شان موجه جلوه دهند.

اما در این میان رنگین دادفر سپنتا مشاور امنیت ناملی دولت پوشالی و یکی از تئوریسن های استعمار در واکنش به این اظهارات، خواهان اتحاد حکومت پوشالی کابل، مخالفان سیاسی، جامعه مدنی و روشنفکران در «دفاع» از افغانستان گردیده است!!!

این جرثومه کثیف خود با گفتن این جمله که گفته: «تا سال ۲۰۰۳ هر نوع کشتار و عملیات به وسیله امریکا یک ضرورت بود (روزنامه اراده، ۲ اسد ۱۳۹۰) در خوکدانی دولت پوشالی، یکی از تروریستان واقعی خلق استعمار زده ماست. او از خابین نابخشودنی جنبش چپ کشور و توده های زحمتکش و ستمدیده کشور ما می باشد که با پوشیدن نقاب چپ، چتلی اشغالگران را سر کشیده و با اکت و ادای روشنفکرانه تلاش دارد تا افکار پوسیده و ضد انقلابی خود را انقلابی از نوع میهن پرستی جا زده و به خورد توده ها بدهد!!، اما غافل از این که جنبش چپ و انقلابی و ستمدیدگان این کشور او را خوب می شناسند و روزی با او تصفیه حساب خواهند کرد.

هشت مارچ در کابل «تجلیل» گردید

هشت مارچ یکی از روز های به یاد ماندنی جنبش ضد استثماری زنان است، در این روز زنان کارگر فابریکه کتان در شهر نیویارک به ضد شرایط سخت کار و استثمار شدید، دست به اعتراض زدند. این روز، سر آغاز مبارزه ضد استثمار توسط زنان ثبت تاریخ گردید.

به تعقیب آن در سال ۱۹۰۸ کارگران زن همین فابریکه به یادبود زنان مبارز این فابریکه، اعتصاب نمودند، اما صاحب فابریکه که شخص حریص و پول پرستی بود، از ترس سرایت این اعتصاب به سایر قسمت ها، زنان را در فابریکه محبوس کرد که در نتیجه آتش سوزی ۱۲۹ زن کارگر در آتش سوزی که رخ داد، سوختند و جان های شان را از دست دادند.

این حادثه ای جگر سوز باعث گردید تا به یاد جانبختگان و به منظور ارج گذاری به بازوان توانمند زنان کارگر، یکی از انقلابیون مشهور المان به نام کلارازتکین در کنگره دوم حزب سوسیال دموکرات به پاس خون های ریخته شده زنان، ۸ مارچ را منحصراً روز همبستگی زنان علیه ماشین سرمایه به این کنگره پیشنهاد نماید که به اتفاق آراء از جانب کنگره تصویب گردید.

در افغانستان اشغالی یکی از موضوعاتی که بسیار مورد توجه اشغالگران واقع گردیده، برگزاری هشت مارچ با ماهیت بورژوازی است.

امسال نیز مثل سال های گذشته هشت مارچ در هتل های مجلل با مصارف گزاف از طرف نیرو ها و گروه های وابسته به اشغال و دولت پوشالی به شکل «با شکوه» برگزار گردید و کسانی که مترصد چنین روز هائی برای پول در آوردن بودند نیز با برگزاری این روز در واقع «پروپوزل» های خود را به درگاه «جامعه جهانی» پیشکش نمودند باشد به «فند» ها و «وند» های جدید برسند.